

Spørgsmaal, da det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) ved sin Udtalelse tilfulde har viist, at han har et fra Andre ganske forskjelligt Begreb om, hvad man forstaaer ved Bureaukrati. Vel ere vi med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdet mellem Tinentssloven og Lovene ikke enige, om det er et reent constitutionelt Spørgsmaal, som ikke vedkommer denne Sag. Men naar man ved „Bureaukrati“ forstaaer den Tendants, at Regjeringen skal have med alle Ting at gjøre, for i Alt at kunne gjøre sin Anskuelse gjældende, saa maa jeg paa det Bestemteste paastaae, at det i alt Fald ikke er i det her omhandlede Forhold at jeg har viist nogen Tendants til at gjøre Regjeringens Anskuelser gjældende, og Anvendelsen af dette Ord er altsaa i hvert Tilfælde her anvendt i Utide. Spørgsmaalet om Grundlovens rette Forstaaelse er derimod et politisk Spørgsmaal, hvorom min Mening Intet har at gjøre med min Embedsstilling.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Forinden jeg giver den ærede Rigsdagsmand Ordet, maa jeg rette den Anmodning til de ærede Medlemmer, at de ikke forbyde sig i en Discussion, der ikke umiddelbart vedrører den Sag, der foreligger.

Tscherning: Jeg skal ikke forbyde mig deri, men kun gjøre den Betragtning gjældende, at jeg i den constitutionelle Stat betragter den som Bureaukrat, der forsøger paa at frigjøre sig fra den jevnlige, stadige, aarlige Indflydelse af Repræsentationen og derimod søger at danne sig en Bold af nantastelige Love, efter hvilke han regjerer, og hvorved han saa er Herre over at forhindre disses Forandring. Det er efter min Mening. Bureaukrati i den constitutionelle Stat, og ingen anden Definition vil, troer jeg, holde stik.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun dertil bemærke, at saa er den ærede Rigsdagsmands sproglige Anskuelse ligesaa uholdbar som hans constitutionelle.

N. Pedersen: Allerede ved denne Sags første Behandling udtalte jeg, at vi maatte see til, saa snart som muligt at ende vor Virksomhed paa dette Gebeet med Hensyn til at foreædle Huusdyr- og især Hesteavlens, og der foreligger jo nu ogsaa i denne Retning forskjellige Forslag. Jeg kan ikke nægte, at vort Forhold med Hensyn til dette Spørgsmaal forekommer mig noget besynderligt. Det maa nu vistnok indrømmes, at de, der væsentligst give sig af med Hesteopdrætning her i Landet, ere de mindre Landeieendomsbesiddere; thi de Stutterier, der engang fandtes ved de store Landeieendomme, findes der jo ikke mere; dermed skal det imidlertid ikke være sagt, at ikke ogsaa de større Landeieendomsbesiddere give sig af med Hesteopdrætning, men væsentligst ligger dog denne hos de mindre Landeieendomsbesiddere. — Nu har jeg gjort mig den største Umage for at faae at vide af dem, der give sig af med at opdrætte Heste, om de vare tilfredse med den Virksomhed, som Staten i denne Henseende udviker, og om de meente, at det bragte dem Nytte; men ikke af en eneste af de mindre Landeieendomsbesiddere har jeg kunnet faae at høre, at Statens Virksomhed paa dette Gebeet er heldig, og det staaer derfor for mig som Noget, vi maae see til at komme bort fra saa snart som muligt. Nu er der af to ærede Rigsdagsmænd (Gad og Tscherning) stillet Forslag i den Retning, om successivt at komme bort derfra, og af disse kan jeg nærmest slutte mig til det, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), kun skalde jeg have ønsket, at den sidstnævnte ærede Forslagsstiller noget nærmere havde sluttet sig til den Tanke, som ligger i Forslaget under Nr. 3, og som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg Amts 4de Valgkreds (S. Nielsen.)